

Miles Mellemrum. Derimod vilde det vel være tilstrækkeligt, hvis der stod, at der ved hver Sognekirke skulde være et Lighus, thi der vil ikke være noget til Hinder for i de Sogne, hvor der findes Valgmenigheder, at Valgmenighedens Medlemmer ogsaa i paakommende Tilfælde benyttede det fælles Ligkapel.

Altsaa, jeg har den Mening om Sagen, at det vilde være betimeligt, om vi fremmede den ved dette lille letoverskuelige Lovforslag. Der er nu Trang til Stede, og det vil, som jeg sagde, være en hygiejnisk Foranstaltning af ingenlunde ringe Betydning. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget paa det bedste, idet jeg henstiller, om man ikke skulde holde sig til Udtrykket „ved hver Sognekirke“ i Stedet for i hver Kommune eller paa alle Kirkegaarde.

Lange: Det her forelagte lille private Lovforslag har min største Sympati. Man behøver ikke at have levet meget i Byerne eller paa Landet for at have set adskillige Gange, hvilke Ulemper og uheldige Forhold det medfører, naar der ikke findes et Ligkapel eller Lighus, hvor Ligene kunne bæres hen efter kort Tids Forløb. Naar man taler om, at det alene skal være til Gavn for de fattige, for de mindre velstillede paa Landet, maa jeg sige, at det er ganske sikkert saaledes, naar det drejer sig om Dødsfald efter almindelige Sygdomme, men saa snart der er Tale om Dødsfald efter smitsomme Sygdomme, har det Betydning ikke alene for smaa, men ogsaa for store Hjem. Derfor mener jeg, at denne Lov i Grunden altfor længe har ladet vente paa sig.

Jeg beklager, at dette Lovforslag er fremkommet paa saa sent et Tidspunkt, idet jeg ikke kan være enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Rørdam) i, at Sagen bør gaa saa let igennem Tinget, at den ikke bliver Genstand for Behandling i et Udvalg. Det kunde vel tænkes, at det var muligt ved 3 Behandlinger uden Udvalg at faa de Ændringer indførte, som der kunde være Trang til, og som der fra enkelte Sider er krævet, men jeg vil dog anse det for bedst at lade Sagen gennemgaa en saa hurtig Udvalgsbehandling, at den kunde gennemføres endnu i denne Samling, thi der kan være meget delte Meninger om, hvorvidt den Maade, hvorpaa Lovforslaget er bygget, er korrekt. Der er mange Steder, hvor der allerede er bygget Lighuse, og disse Kommuner have ikke faaet Tilskud til at bygge dem. Der kan derfor dis-

puteres om, hvorvidt Staten skal yde Tilskud dertil og da, hvor stort Tilskud den skal yde. Men den største Anstødssten er for mig den, at der i Lovforslaget ikke er Tale om, til hvilken Pris et saadant Ligkapel maa bygges. Der kan opføres et Lighus for maaske 600 a 800 Kr., men i en anden Kommune kunde man maaske have Lyst til at opføre et til 4,000—6,000 Kr., og derfor mener jeg, at denne Sag maa drøftes ganske grundigt, thi hvis man, fordi man fik Tilskud fra Staten, kunde bygge et stort og flot Lighus, der samtidig kunde tjene som en Art Begravelseskapel, kunde det være en Fristelse for adskillige Kommuner. Det mener jeg, at vi bør værgе Staten imod. Selve Lovforslaget maa vistnok have enhver tænkende Mand Sympati, men jeg mener rigtignok, at for at det skal gaa igennem, bør det bygges paa en ganske anderledes bestemt Basis end her foreligger.

Selv om det skulde være saa, at Fler-tallet her i denne Sal ikke mente, at det var korrekt, at Staten gav saa stort et Tilskud, vil jeg dog sige, at det kan være overkommeligt for enhver Kommune at bygge et Lighus til et Beløb af 600—800 Kr., idet Renten af denne Kapital højst andrager 30 Kr. aarlig, og da mener jeg, at det Gode, enhver Kommune opnaar ved at have et Lighus, er saa stort, at dette Beløb af 30 Kr. aarlig er for intet at regne i Forhold til den Betryggelse, som det giver under farefulde Epidemier.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Alle ville jo kunne være enige om det ønskelige i, at man kan naa hen til, at der i ethvert Sogn er et Sted, hvor Ligene kunne hensesættes, et Lighus paa et nogenlunde bekvemt Sted. Som det ogsaa er fremdraget under Forhandlingen, har denne Sag tidligere været fremme her i Tinget, og i alt Fald et Mindretal har tidligere stemt herfor, thi som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Rørdam) nu, da han havde Ordet, gjorde opmærksom paa, er det her foreliggende Lovforslag jo en gammel Bekendt. Forslaget er en ordret Afskrift af et Ændringsforslag, som i Marts 1892, da man behandlede Loven om epidemiske Sygdomme, her i Tinget blev stillet af 4 Medlemmer af det paagældende Udvalg. Der er et eneste Ord, som Forslagsstillerne have ændret, og som saaledes er deres eget Forslag, men det er en ganske formel Ændring, og jeg ser ikke, det er nogen heldig Ændring. Da nu imidlertid dette